

פרוטוקול מס. 6

טיעונות הוועדה לחינוך ותרבות
שהתקיימה ביום כ"ב, כז' בחשוון
תשי"ב (26.11.1951) בשעה 11.00.

משתתפים:

ש. פרטיץ - היו"ר
ס. ארם
ח. בוגר
א. דויטש
א. הכרמלי
י. חן
ס. כפרי
ב. סינץ
ס. נורוק
ד. נצר
א. דזיאל-נאור
א. ריטלט

חסרים:

א.ס. גניחובסקי
ע. כהנא
י. סטילנסקי
א. פרי

סוקסניים:

פרופ. דיגר - הפנהל הכללי של סדר החנוך
גב. סטנר - היועצת הסטטטית של סדר החנוך.
דר. סוליאלי - טנהל שרות השידור.

סדר-היום:

א. בחירת סגן יושב ראש לוועדת החינוך והתרבות.
ב. בחירת ועדות טונה לעניני התקציב.
ג. תשובות ושאלות.
ד. שאלת "קול ישראל".
ה. הצעות לסדר היום.
ו. ס ו ו ת.

=====

טב

היו"ר ש. פרטיץ:

פותחת את הישיבה.
לפנינו כמה עניינים פורמליים שעלינו
לברר אותם תחילה. (א) טרם קיימנו את החלטת ועדת הכנסת ולא בחרנו
סגן ליו"ב ראש הוועדה לחינוך ותרבות, אני הייתי מציעה לבחור את
חבר הכנסת דיטלט כסגן יו"ב ראש לוועדת החינוך.

ס ל י ט י ם

לבחור בחבר הכנסת דיטלט כסגן
יו"ב ראש לוועדת החינוך ותרבות.

ב. בחירת ועדות מטנה לענייני התקציב:

היו"ר ש. פרטיץ:

(ב) ברצוני להזכיר לחברי הכנסת הותיקים,
כי כאשר עלינו את סטכוריות טועצת החינוך
והעברנו אותם לאיזור הסר קבענו, כי אחד התפקידים של טועצת החינוך
הם - לייעץ לשר בכל הנוגע לתקציב החינוך, טרם שהוא מגיש את הצעתו
למטכלה. זהו תפקידה של טועצת החינוך ולא של ועדת החינוך. השר
איסר סטכוריות אלה, ובהתאם לכך היתה צריכה להתקיים שליבת טועצת החינוך
כדי לדון על תקציב החינוך. לצערי הרב, הוגש התקציב למטכלה טבלי
טניחנה אפטרות לטועצת החינוך לדון בו בהתאם לסטכוריות הטועצת בענין
זה. כאטור, טרם להתקציב טוגש למטכלה, עוברת עליו טועצת החינוך
ומייעצת את הצעותיה. לאחר ההתקציב טונח על שולחן הכנסת צלוועדת
החינוך ותרבות למפל בו. ברור, כי עד עתה לא טיפלה ועדת החינוך
בענין זה. ברצוני לראול את פרופ. ריגור כיצד ברצונו של יחיד החינוך
לייטב בעיה זו הטנה? התקציב הוא לחודסי 1.1.52 - 1.4.52 ויונח
היום על שולחן הכנסת. האם תרוב טועצת החינוך בטוע הבא? וגם אם
תתכנס טועצת החינוך - הייתי מציעה לוועדת החינוך לכנות טיד ועדת
טטנה לענייני תקציב החינוך וועדת טטנה לענייני תקציב התרבות. ועדות
אלו תתחלנה טיד לעמוד על התקציבים הטוניים, כי איינני רוצה, שהפעם
נחיה פחות טוכנייט סאטר היינו טטיד. אני רוצה, כי נעמוד על התקציב
ונלמד את הבעיות בעוד טועד. אני אבקש להציע חבריט לוועדות הטטנה.

ס. נורוק: אני מציע את חבר הכנסת דויטל.

ד. נצר:

לא ברור לי מדוע קטרה יושבת הראש
עניין זה עם טועצת החינוך. אנו, כחברי
כנסת רטאיים לדון בענין זה.

היו"ר ש. פרטיץ:

רט בטטדיה היינה. נוטף לכך עלי להעיר,
כי יושבת ראש ועדת החינוך טתתפת בוועדות
הטטנה "אקס אופיטיו".

ד. נצר:

אף אני תוטכת בהצעת יושבת הראש להקים
טתי ועדות טטנה ומציעה את עצמי לוועדת
הטטנה לתקציב החינוך.

היו"ר ש. פרטיץ:

אני הייתי מציעה לוועדת הטטנה לתקציב
החינוך את חברי הכנסת: דויטל, נצר
ופרטיץ כן יש להטאיר טקום לחברי טפלגת הפועלים
הפועלים הטאוחדת.

י"ב.

לוועדת המסנה לתקציב התרבות הייתי
מציעה את חברי הכנסת: רזיאל-נאור

היו"ר ש. פרטיץ:

הן ארט ואנוכי.

ס ח ל י ט ז ס :

לקבל את הצעת יוזמת הראש כחברים
בוועדות המסנה,

ג. תשובות ושאלות:

פרופ. ריגר:

לא ידעתי, כי היום מתקיים ישיבת
הוועדה לחינוך ותרבות, על כן לא
אספתי את כל החומר הדרוש. אולם, יש בידי תשובה לחבר הכנסת ריטלט
בקרוב לבית הספר הכללי בלוד, ולכל הפרשה הקשורה בהקמת בנין לבית-
הספר והקצעת סגרי עבודו. בבית הספר הכללי בלוד ישנן 11 כיתות והנהלת
בית הספר אינה יכולה ללמד את ילדיה אפילו בשתי מספרות. ועד המפקח
של בית הספר הכללי הצע להקים צריף למסרה זו. בטובע האחרון חלה ראש
העיר, ועל כן אי אפשר היה להסדיר זאת. אולם, אפשר היה להעביר את
המסעדה הנמצאת בבית הספר הכללי לבית הספר של "אגודת ישראל",
בצורה זו מתפנינה שתי כיתות. (א. ריטלט: בית הספר הכללי נמצא
באותו בנין של בית הספר של "אגודת ישראל") לא. נסטר לי, כי נתפנו
שתי כיתות ועל ידי כך אופסרו הלימוד ל-11 כיתות אלה. יזהו פתרון זמני,
ואנו מחכים לסידור קבע לאחר היוקצע הסגרי הדרוש. אני סניח, כי נצטרך
לסלוח טייהו לטקום זה, כי אחרת לא נוכל לסדר את הענין.

אשר לשאלתה של חברת הכנסת רזיאל-נאור

בקרוב לתשלום המסכורת בבית הספר שבדמלה, - היו קשיים פיננסיים
בעיריית דמלה, אבל כבר נולטה המסכורת של חודש נובמבר.

אשר לתשלום הוצאות הנסיעה לטורים -

החלטת המחלקה היא לשלם 50% מההוצאות לנסיעה לטורים שאינם יכולים
להשתכן במקום בית הספר. לפי הידיעות שנמסרו לי, סודר גם דבר זה
בעיריית דמלה.

א. רזיאל-נאור:

מה בקרוב לסידור תחבורה מתאימה לטורים
או כרטיס טיוחד עבורם שיזכו אותם

בתחבורה פחוץ לתור?

פרופ. ריגר:

אשר לשאלה זו - אני צריך לקבל ידיעות
נוספות ולראות אם ניסו כבר סידור כזה.

אשר למסכורתם הכללית של הטורים ושכונם

בעובדי המדינה - כידוע, ישנה החלטה עקרונית של הממשלה להכיר בטורים
כעובדי המדינה. אבל פרטי הענין לא עובדו עד היום. (א. רזיאל נאור:
האם אפשר לצפות סטויים מעד אז יגמר הענין?). אני מסער, כי בשבועות
הקרובים נדון בענין זה. אנו התחלנו כבר לטפל בענין המסכורת. כידוע,
עמסה לפרוץ יביתה של המורות הנשואות בקרוב עם תוספת הוקר היחסי.
הענין חוסל ואנו קבלנו את דרישת המורות בענין זה, כלומר, הן תקבלנה
תוספת יוקר סלאה, גם אם הן ילעבדות רק 24 לעות.

אשר לענין המסכורת בכלל - היו לנו

חילופי דברים עם נציגי הסתדרות הטורים. נגולה כל פרמת המסכורות
ובתוכה ענין ליבוץ הטורים כעובדי המדינה.

פרופ. ריגר:

א"ר לענין "סגב דוב" - חיות ל"ט 30
מספחות, יש להן - 22 ילדים הלומדים בגדרה
ואחד ביבנה. הורחק לבית הספר הוא 4-5 קילומטר. האוטובוס עובר רק
בשעה 6 בבוקר וחוזר ב-14.00. נכון הדבר, כי מועצת גדרה דורשת
- 2 ל"י לילד. מסרדהחינוך ערער על החלטת מועצת גדרה. אך לפי שעה,
יצטרפו אנשי "סגב דוב" לשלם את הסכום הזה. הטענה של מסרד החינוך
היתה, כי לימודם של ילדים אלה בגדרה לא הצריכו תוספת של מורים.
נוסף לכך, היה סוכן מסרד החינוך לשלם עבור הריהוט הנוסף לצרכי ילדים
אלה. מועצת גדרה דורשת ממסרד החינוך לשלם עבור 4 כיתות נוספות
שאין בהן כמעט ילדי עולים. עתה מתקיים בירור למי יש לקרוא
- ילדי עולים. ההנחה שלנו היא, כי ילדי עולים הם אותם הילדים שבאו
לארץ תוך כדי השנה האחרונה. כנראה, שתהיה אפשרות לקבל צריף סיכיל
גם את ילדי "סגב דוב" וגם את ילדי הישוב העיקרי שבסביבה. גן הילדים
נמצא כבר בצריף זה.

יוסבת-ראש הוועדה עוררה את שאלת
הצריפים והיחסים בין הסוכנות לבין מסרד החינוך. סעל האחרונה להיות
האחראי-לכיצוע חוק חינוך חובה גם במעברות, הרי מוטלת הדאגה להקמת
הצריפים לבתי-ספר דוקא על הסוכנות ולא על מסרד החינוך. לקחנו
דברים עם הסוכנות. טענתם היא, כי הם מספקים את הסטח הדרוש להקמת בית-
הספר, אלא שהם אינם לוקחים בחשבון את ענין הזרמים ומבססים את סטח
הצריף לכיתות בנות 30 ילד. אם לאחר הקמת בית-הספר בא סינוי ביחסי
הכוחות בטקום ופוקם בית-ספר של זרם נוסף - אזי מתחילה הטענה.
אך כפי הנראה, דבר זה ניתן לסידור על-ידי-שכך סיקטינו את החדרים
בצריפים הקיימים. ההצעה שהועלתה היתה, כי יש להקים ועדת תיאום
שבה ישתתפו נציגי מסרד החינוך והסוכנות, כדי להחיש את כל הדיורים
הטכניים.

היו"ר ש. פרסיץ:

בקשר לענין זה רצייתי לומר, כי הכיתות
הנבנות על-ידי הסוכנות אינן מתאימות
בגודלן לכיתה בת 30 ילד בגיל בית-הספר, הן בקושי מתאימות ל-25
ילד בגיל הגן. צריפים אלה מכוונים לצריפי דיוך למספחה אחת. הסוכנות
איננה בונה חדרים מיוחדים לבית-ספר ולא התייעצה עם מסרד החינוך
בקשר לטיפוס בניני בתי-ספר. יש לשים לב לדברים אלה אם אנו באמת
חפצים לתקן את הטעב.

נוסף לכך, טאחר שהסוכנות בונה כיתות
לבתי-ספר ולגנים ל-30 ילדים. הרי מחלקת החשבונות של מסרד-החאגנוך
עורכת את החשבונות עם ארגוני הנסים לפי כיתות של 40 ילד בכל
היתה. מספר אסטרונומי שאף פעם לא נמצא כסוהו בכיתה. ההצעה להקטין
אנן הכיתות בהתחשב עם הזרמים - אני חושבת לקטטטרופה בטפית ובעיקר
בעניותנו הדלה לקיים במעברות בתי-ספר קטטטנים ולהסתטט בכוחות
הוראה פעטים למספר כה קטן של ילדים - דבר זה הוא פסול ויש להתנגד
לכך. כן קיימת החלטה של הכנסת. כי יש לקיים במעברות רק שני
זרמים: דתי וזרם אחר. (גב' סטנר: זה רק לגבי המחנות). טעיתי,
אני חוזרת בי.

א. דויטש:

לדעתי, יש כאן אי-הבנה. בהתאם לחוק
אסור לפתוח כיתות אם אין בהן
בין 50 - 30 ילד.

גב' סטנר:

היה חוזר שאמר באיזה קיקולים יש
להתחשב כאשר הסר בא להקים בית-ספר,
אבל אין זו תורה טטיני.

היו"ר ש. פרסיץ:

טאחר שסטענו את התשובות על הסאילות, אנו
עוברים לסאילות חדשות.

ב. סיני:

היום הופיע ידיעה בעתון "הארץ" האוסרת, כי חבר עיריית תל-אביב מר פייסלב האסיס את בית-חינוך של ההסתדרות, למט הסורים טנהלים תעמולה להזדהות עם מעצמה זרה. אני רוצה לשאול את פרופ. ריגר אם משרד החינוך יתן את הדעת על ענין זה. יש לחקור דבר זה ולבדוק.

א. רזיאל-נאור:

אינני סבורה שזו עלילה, יתכן והעתון לא דייק, או שהאוסר לא אסר את כל האמת, אבל הוא ודאי לא העליל. אולם, את אשר אני רוצה להגיד הוא תוספת לדברים שנאסרו כאן. שקלתי בדעתי אם לומר את הדברים בהעדרו של שר החינוך. כאותו טבוע שבו חל ה-7 בנובמבר נזדמן לי לטמוע ברדיו, אינני יודעת אם זן הייתה סקירה או טקירת העתונות או סקירה אחרת ובה סופר שר החינוך הופיע בעצרת בבנין של הסוכן לחינוך תל-אביב. עצרת זו נקראה מטעם הליגה לידידות בין ישראל לבין ברית הסועצות ושם נאם שר החינוך כמר והעלה על נס את ההיסטגים הגדולים של ברית הסועצות בשטח החינוך, ובעיקר הרחיב את הדיבור על אודות התרבות העפסית של ברית הסועצות שידעה לדלות ספעסי התרבויות הטונות את היפה והניבחר מכל אומה ואומה. בערך דבריט אלה הוא אסר בעצרת, אבל הוא לא העלה את טענה של עוד תרבות אחת, ולא הזכיר את החורבן התרבותי - את הציונות. אותה טעה נוכחו גם אנשי הצירות. על דברים אלה איש אינו יכול להגיד שזו עלילה, על זאת אפשר לומר שזהו קו של סדיניות גבוהה. דבר זה נראה לי כתסוה, אם אמנם ידיעה זו הייתה פדוייקת, ואם שר החינוך יכול להסתפק בהלפעת דברי טבח ולהיות אובייקטיבי ולדבר על ההיסטגים הגדולים, על האורות סבלי לנגוע בצל הגדול והכבד שלנו - כגובן שזו היא טאנה טיוחורת במינה. אולם, דברים אלה הוטעו בנוכחות נאי-כוח הצירות ובודאי ששר החינוך יכול היה למצוא דרך ולעמוד על טאלה כאובה זו.

א. ריטלט:

אסר לפרטת לוד - הכוונה לא הייתה רק להטיג איטור טראל העיר שירסה להקים את הצריפיים על חטבון בית-הספר, דבר זה יימשך רק לאילוסטרציה של הטיטה, אלא שמתוך הבנינים הטוקפיים עתה בלוד יוקצב טקום טיוחד לכיתות של בית-הספר הכללי כדי שיטטן סבל בית-הספר הכללי ויהיה כסבלו הטטוצע של כל בית-ספר.

אולם, רציתי לשאול את משרד החינוך בקשר להסדר העניינם ברשויות הטקוטיות הטטוכות זו לזו. יש ובטקום אחד אין רשות טקוטית והיא שולחת את ילדיה לרשות טקוטית טטוכה לה. כטובן, שהחינוך הוא על חטבון טללם הטיסיים הטקוטלי והילדיים בטנים על הרשות הטקוטית הטטוכה. יש והילדיים טבקרים בבית-ספר של הרשות הטקוטית הטכאדחת הנטצאת בטצב קלה.

בכפר אונא אין טספיק ילדיים לכיתות ו' ו-ז', והרשות הטקוטית אינה דואגת לילדיים ושולחת אותם לרשת-גן. על ההורים להביא איטור, כי הטה גריים ברשת-גן כדי שילדיהם יוכלו ללמוד בבית-הספר טברשת-גן. זהו רישום פיקטיבי, והילדיים לאחר שהם גוטריים את הליכודים הם חוזרים לכפר אונא. ברשת-גן דורשים תוספת של כיתות, וכטובן יאז טתעודרת בעית הכיתות הטקבילות. יוצא איפוא, כי על הרשות הטקוטית להטתחף בהחזקת ילדיים אלה וזאת לאחר שהחינוך טוטל על הרשות הטקוטית. דבר זה קיים גם לגבי תושבים הגרים בין בני-ברק ורשת-גן לגבי בתי-הספר הדתיים.

א. הו:

מאחר שיושב פה פרופ. ריגר, אני רוצה להגיד, כי אם אנו נרצה לעסוק בכל דברי העלילה הנטפעיים - הרי לא יספיקו לנו היטיבות אם נקבע טידי יום ביוטו ליטיבה, כדי לדון בדברים אלה. בית-ספר זה טוכר לנו היטב וקטה לי להבין, כיצד אפשר לומר, כי לים טורים טנהלים תעמולה להזדהות עם מעצמה זרה.

היו"ר ש. פרסיץ:

לו הייתי מבינה, כי הסאילתה של חבר הכנסת מינץ מכוונת לכך שאנו נטפל בעליה זו - הייתי מבינה על כך. אולם הסאילתה שלו הייתה מכוונת לכך, אם משרד החינוך עומד לבדוק את הדברים האלה ואז אפשר יהיה לקבוע אם זו עליה, זו הייתה כוונתו של חבר הכנסת מינץ ואין צורך לחזור בכסרים, כוונתו הייתה לטובה.

ד. נצר:

אשר לאותה נקודה שחבר הכנסת רייטל דיבר עליה, ליד רמת-גן ישנה שכונה הנקראת: רמת החייל, זוהי שכונה יל נכח מלחמה. שכונה זו נמצאת בין תל-אביב ורמת-גן ואין שם דעות חינוכיות ואין יודעים לסייך מקום זה לתל-אביב או לרמת-גן. מאחר שזו שכונה יל נכח מלחמה, אני מניחה ששתי עיריות אלה אינן ישות לקבל נקודה זו. קיימת שם בעיה בין הילדים בגיל 5 שנים, ועל ההורים לשלם את שכר הלימוד, או שהילדים אינם מבקרים כלל בבן, ואת טעום שאין שם דעות מקומית המקיימת את החוק. הייתי רוצה לדעת מה מידת התערבותו של משרד החינוך בענין זה.

כן הייתי רוצה לדעת מה עושה משרד החינוך והתרבות בקשר עם השערוריה של בתי-הקולנוע שאי-אפשר להשיג כרטיסים לקולנוע. (היו"ר ש. פרסיץ: דבר זה ייך למשרד מסחר ומעשיה). אני מונה למשרד החינוך והתרבות כנוסחך לעניני תרבות.

ג. שאלת "קול ישראל":

היו"ר ש. פרסיץ:

בישיבה האחרונה הועלו כמה שאילתות בקשר ל"קול ישראל", ולאחר בקשת הוועדה להזמין את דר. סוליאלי ולבקשו לתת לנו סקירה על הנהלת הענינים בקשר לתכניות "קול ישראל", ולהסביר לנו כיצד מתעורר הרושם כאילו "קול ישראל" אינו מלמד את הסדינה אלא רק מפלגה אחת - היינו רוצים, כי דר. סוליאלי יעמוד על הדברים האלה.

דר. סוליאלי:

תרשו לי לומר כמה מלים על הופעתי בוועדה. אני הועפתי על כך מדבר זה דורס איזה שהוא הסדר. כבר בוועדת החינוך של הכנסת הראשונה התעוררה בעיה זו, אולם, ברור, כי הפקיד האחראי לפחלקה מסוימת או לידות מסויים רשאי להופיע בפני הכנסת מבלי ליטול דעות מן המטעם המטענה עליו, והכנסת רשאית להזמין כל פקיד כדי ייתן לה הסברים, אולם, מוטב היה, כי סידור זה היה נעשה דרך משרד ראש הממשלה. במשרד ראש הממשלה הודיעו לי, כי הם לא קיבלו כל הודעה על הזמנתי זו. הם אינם מתנגדים שאני אופיע בפני ועדה של הכנסת. אולם, הדרך הייתה צריכה להיות כזו, שמשרד ראש הממשלה יתן לי את היפוז-כוח להופיע. כמובן, שאני ברצון רב מופיע בפני הוועדה. אך המזכירות שלנו לא קיבלה כל הודעה על כך.

חברת הכנסת נצר

היו"ר ש. פרסיץ:

בנוכחותך/פניתי לך צידון והוא אמר, כי העביר את דברי חברינו שהישיבה האחרונה למשרד ראש הממשלה. בהודעתו הוא ביקש לקחת לתשומת הלב, כי אנו מבקשים להזמין את דר. סוליאלי, כדי לתת לנו הסברים. לשאלתי, מדוע לא העבירו את הדברים לדר. סוליאלי, באמר לי, כי הדברים הועברו למשרד ראש הממשלה והם יעברו אליך.

ד"ר סנלימאלי:

יתכן שהם קבלו את הודעתכם ולא טפלו בה.
רק כאשר נאמי הנה העמידה אותי יושבת
ראש הוועדה על עמי האילנות בקשר לשידורים שלנו. אני כסובן סוכן
בם לענות על מבנה השידור שלנו. אולם הבעיה האחרונה הזאת היא מקיפה
יותר. כבר בכנסת הראשונה היתה לי הזכות לסדר דין וחשבון על שרות
זה בפני הוועדה לחינוך ותרבות. כסובן, שהשאלה הנשאלת היא בקשר להסדר
מטויים ולהטבת הדרושה על שרות השדור יהיה יעמוד לרשות המדינה כולה,
על כל פניה לכל אותו הקונפליקט הנקרא - ילדאל.

אני מקדים את תשובתי על עמי השאלות.

השאלה הראשונה היא על חבר הכנסת ארם בקשר לנאומו של בריאה שהפרטן
שלנו הביע את דעתו ונגע בצורה לאינה הולמת את השדור שלנו ופגע בסגן
ראש הספלה הטוביטית, כרמל המלטר בריאה. תחילה יש לראות כי שרות
השדור לפי טבעו נתון ויכול לעשות גמיאות; גם כל אדם שוגה, וכל שרות
יכול ללגות. אני רואה לי לזכות להופיע בפני ועדה זו ולתת את ההסברים
הדרושים. אולם לדעתי, היה על הוועדה ללכת בדרך אחרת ולדרוש מאתנו
את הנוסח שנתנו קודם הפרטן המדיני, ולאור נוסח זה לבדוק את הדברים
ולראות אם היוסע לפע נכונה. חבר הכנסת ארם אפר, כי אנו פגענו באופן
אימי באדם בעל טעם גבוה במדינה ואנו נמצאים עמה בלחסי ירידות, בזה
שאמרנו כי הוא מסוצא גרוזיני ואיננו יודע לדבר רוסית היטב. ברגע
זה הובא לפני הנוסח: "הינה נפל התפקיד הנכבד הזה בידי כרמל המלטר
הטוביטית לברנטי בריאה. אין אנו טבורים כי יש מיום פגיעה בכבוד
הנואם שהוא כידוע איש רב פעלים, אם נציין, כי מבחינה ראשונה לא
היה זה נאום מזהיר, וסה עוד כאשר הלפה הרוטית אינה שפת אנו של
הכרמל בריאה". כסובן, אם רוצים לעודד את השאלה אפשר לומר שה ענין
הריטוריקה לכאן. אולם ניתנת איזו רשות להביע את הרוסם. נאום,
בדרך כלל כלה את פעולתו של איש העוסק בפוליטיקה, ואפשר לומר שהנאום
לא היה פוזלח. מסוף הנוסחה, אתם יכולים לראות כי אנו למדנו עליו
זכות בזה שאמרנו שהוא/סטוצא רוסי. אולם אין להעלות את הדבר בצורת
פגיעה.

ברור כי בשדות זה יש כמה סטיות מן הטעם

הטוב, כמו שקיים דבר זה בעתונות או במיאטרון. לדעתי, שמר הפרטן של
שרות השדור על קן פוליטי מטויים, אני מצטער שחבר הכנסת ארם איננו
כרגע, אולם כאן ישנה רגישות הסקשה עלינו. קראתי את כל הסטנוגרמה,
ואינני רואה צורך לראות בדברים אלה מיום פגיעה.

אשר לשאלתה העיניה של חברת הכנסת

רזיאל-בגורף הרי זהו "לפסוס". שאלתי את אחד מהאנשים הסטוריים את
התכניות שלנו בקשר לענין זה. ברור, כי בית-לחם תופסת מקום רב בלבנו
של כל יהודי, וההגדרה שזוהי מקום הולדתו של ישראלי - אף אני חושב שאין
לו מקום בשרות השדור המדיני דוקא בקורה זו ומעמיד טמן זה כמבנה
הסופהק של העיר, בה ביעה שאנו קיורים לעיר זאת, טשום שאנו קיורים
לבית דוד ולרחל אמנו. בית-לחם הוא דבר כה חי, וקורים דברים כאלה.
אולם, יש לזכור כי הדברים לא נאסרו בהרצאה, אלא הדברים נאסרו במשחק
של שאלות ותשובות, וכל הענין אין לו משמעות רבה. לו היה אפשר זאת
פליהו בהרצאה על בית-לחם - היה זה דבר חסור יותר. אולם כנראה שהדברים
נאסרו בשעת עידנה דרמחא ובה נאמר על בית לחם העיניה שזו מקום הולדתו
של ישראלי. דבר זה נאסר בשדור לחיילי, ולא הועבר לילדים. אני רוצה
לומר, כי מפל מודה תרתי טעם: אני מודה בזה, וכודה בעד זה. טוב
שיש לנו מאזינים כה טכובדי. כמו חברי הכנסת שיעמידו אותנו על כל
טעות. צורתם היסטים. אני מדבה להאזין לאיחתי. אני מיד לולח פתקאות
מונות למנשים הטמאיים בעקבות האזנה.

אולם, על חברי הוועדה לדעת, כי אין לנו

עדיין חבר עובדים בכמות מספיקה אשר יש לו התמחות מספקת. העובדים
שלנו עובדים תמיד מתוך מתיחות מטוייתת, העבודה דורשת הכנה מרוכה.
לא הייתי רוצה לערבב פרטה בפרטה, אך קשה לנו למצוא את האנשים בעלי
התרבות ובעלי הנסיון שיסכימו לעבוד אצלנו כקריינים עקב הפסקות
והתנאים המחריים. נוסף לכך, יש לנו התחרות קשה עם המורים. המצב
בדרך הוא כזה שהתדרות המורים קולמת כל אדם שיכול להביא תועלת
ביחס התרבות, על כן קשה לנו למצוא את האנשים שיתאימו לתפקיד זה בכל

ד"ר סולובליץ:

מאת האחוזים, כמו לקיים הדבר בארצות אחרות. אני באתי כחוץ לארץ, וראיתי גם את עבודת הרדיו. יש עובדים האנשים 3-4 לעות ביום, כי זו עבודה הדורשת ריכוז ועובד הרדיו אינו עובד את אותו מספר השעות כמו לעובד הפועל. נוסף לכך העבודה דורשת סתיחות רבה. אצלנו עובדים האנשים 7-8 לעות ביום, ובמתי ש צרות. בחוץ-לארץ - אדם העובד במסגרת אחת אינו עובד בשניה. נוסף לכך אנו מקיימים שדורים במשך שבוע-עשרה שעות ביום ועוד נותנים פעמיים לעולים, ואנו מעסיקים רק סאה ועשרה אנשים. בהתאם להזמנתנו בא עתה מאטריקה מוסחה לרדיו, והדבר הראשון שהוא צריך להיות, מהו מספר העובדים ומהו מספר השעות בהם אנו מסדרים - והוא התפלא על היחס הזה. נוסף לכך יש לנו צורך בבקורת על העובדים, זאת אומרת שההודעה תהיה מנוסחת. על כן יש לעבור על כל כתב יד, ולזה יש לנו צורך בצוות וחצי של עובדים כדי להגיח ולבקר עליהם. אנו עושים כמיטב יכולתנו.

באמר כאן, כי אנו מפרטים רק חלק על הסדינה - אני יכול להשיב על עניין זה, כי אין לו כל יסוד. אני מודה, כי החרות אינו עומד על הרמה הדרושה מבחינת המוכן ומבחינת הצורה. אף כי אני כרטה לעצמי לומר כי חל שיפור ניכר. בכל השטחים אנו מחפשים אנשים. אולם קשה לנו להשיגם, משום שכל העבודות האחרות מתלכדות יותר. בכל החרות האחרים, כאשר מיישמו עושה שעות - הרי זה נעשה בחדרי חדרים. אולם אנו עובדים בפני בקורת של אלפים ורבות. כל הגיאה בחרות הסדוק מיד מוצאת לה הד סדן ועד אילת. לכן אין האנשים רוצים לקבל עליהם תפקיד זה. אינני יודע מניין לכול להתקבל הרושם שיטנה איזו שהיא נטיה לצד מסויים. ברור, כי בדיניהם-וחיבונות על הכנסת, יש דבר כזה, שיש להם לפנינו גוף מסויים בהרכב מסויים, ואנו חייבים לסקף את העבודה כמות שהיא. אך ברור, כי זהו ירות מסלמתי ואנו נותנים רשות דבור לאלה המוסרים על אגוד בעיה

לאלה הרוצים לבקו. אני מבקש את חברי הכנסת לבדוק דבר זה בקשר לתלונה על נטיה מסויימת. מובן, כי יטינה איזו שהיא צבורה. על ועדת החינוך והתרבות ליקול דבר זה. אנו איננו יכולים לבנות את שרות הסדוק כמו שנבנה דיון בכנסת, בהתאם לספוגות, ולתת את רשות הדבור בהתאם לגודל הספוגות. הן אנו טוף כל טוף יוסר וצבור לטשהו קיים - כמטלה, סדינה והפקידות העושה את דבר הסדינה. אנו יוצאים כמסגרת רשמית זו, אך לדעתי אין כל הפליה בענייני אסנות, ספרות בהערכות ובפרפורטיות על הנעשה בארץ במשך בנין הארץ, במשך הכלכלי, הפרטי או המשק השיתופי. אני חושב, כי אנו מפרטים את כולם כחוף מבטה אחת והיא - רטה תרבותית ולרבותית. אני חושב שדוקט בעניין זה חל שיפור גדול. עתה קיימת צנזורה לסונית, וכל דבר העובר לקרייין, עליו לעבור את הבדיקה של היועצים הלסוניים. אני עצמי אומר כי עדיין רחוק החרות סלהיות שלם.

הרשו לי לדאול: האם אין מקום לבקורת על תופעות אחרות כגון על תיאטרון, על קולנוע? סותו לי לומר, כי יש לנו תביעות יל עם בעל תרבות של ארבעת אלפים שנה ויש לנו היכולת של נדינה בת שלוש שנים. למדינה שלנו ישנם צרכים של עם עתיק יומין ויכולתנו היא קטנה מאוד. הן אנו בונים את הארץ רק ללוש וחצי שנים. כל שאיפתנו היא להרים את רמת השדורים, בכל אופן אין כוונתנו לירות את מיישנו, אלא בכוונתנו לירות את הכלל, כפי שאנו רואים אותו. אנו נודה מסוד על כל תורה שתבוא מן המקום הרם והנביא הזה שייעמיד אותנו, הן בצורה של שפילמות או בצורה של פניות אישיות, על טעותנו.

א. ריסלט:
מאחר שהקדמנו את סועד יליבתנו לא היה סיפק בידי להביא את החומר הדרוש ואת העובדות הדרושות. הייתי צריך לעשות זאת היום. אולם, אצטרך להסתפק בהערות כלליות בלבד.

א. ריטלט:

צדק דר. סוליאלי באומרו, כי סרות הסידור הוא צינורה של הממשלה, ודוקא דבר זה מחייב. אולם, סרות הסידור עומד לרשות הממשלה בקשר לידיעות הנספרות. אין סרות הסידור כמו עתון ה וסר ידיעות, אלא סרות זה הוא טונופוליסטי. כל אחד יכול להוציא עתון, אבל לא כל אחד יכול לטור - דבר זה מחייב לגיכה אובייקטיבית יותר מאשר הרוסם שניתקבל סירות זה. לא אגע בסידורים שהיו בתקופת הבחירות, אולם, עובדה היא, כי לרי הממשלה שידרו את דיבריהם בסרות הסידור והופיעו בטט מפלגותיהם, כלומר בטט מפלגת פועלי ארץ-ישראל. בדינים-וחשבונות שנמסרו על נאופי הבחירות - תמיד היתה הבלטה לצד אחד, ותמיד נמסר הטבר טקיף רק לגבי צד אחד. אבל המאזינים נתקבל הרוסם, כי יש כאן איפה ואיפה.

גם בפרלמנט הפוליטי - מקבל המאזין את הרוסם, וזאת מתוך עצם העובדה שמפלגת הדיב טחזיקה בשלטון ואין כל חיץ בין הממשלה היושבת בתוכה, הרי הסרות מבליט בפרסנות שלו מפלגה אחת וכיוון אחד.

אשר ל"קול ציון לגולה" - הרי זה אשר מאזין לסידורים אלה ימצאיים העדות עוקצניות כלפי האופוזיציה מאשר אלה לחבר הכנת ארם הביא כלפי טדיניות החוץ. (דר. סוליאלי: "קול ישראל" נותן רק את הטכניקה).

איש לא יחמוד בי על נטייה לצד זה, אך ברצוני להעיר, כי סרות הסידור לא מסר את הודעותיהם של תנועת החירות ושל המפלגה הקומוניסטית הישראלית בזמן בחירת הנשיא, היום הדברים טכוונים כלפי לתי מפלגות אלה וחד הדברים יכולים להיות טכוונים כלפי המלגה אחרת. ההרגשה הזו היא כללית. לצערנו איננו שומעים שידורים רבים, כי עיתותנו אינם בידינו. אולם, ההרגשה היא, כי סרות הסידור בכללו, הן בהסברה, בתעסולה ובפירסומט של הממשלה עושה זאת בהדגשת מפלגת השלטון. לדעתי, היתה צריכה הממשלה להיות מעוניינת בזה מפני שהדבר מתבקם במדינה; כל עוד קיים החיץ בין הרשות המחוקקת לבין הממשלה הרשות המבצעת.

ט. כפרי:

אני מזדהה עם גישתו של דר. סוליאלי לרדיו, כי הוא סופר ישראל. לצערי אין לי אפשרות להקטיב לסדורים. אולם אינני מתארת לי אחרת את הסדורים. "קול ישראל" צריך להיות ראוי וייקף את כל הקטור בענייני העם. מזדמן לי להקטיב רק ביעות הערב, ואז אני מקטיבה לגלי זה"ל; ברור, כי בסדורי הרדיו כמו בעתונות ובתיאטרון בצדדים המה מתוך ההוי הישראלי עתה. נראה לי, כי "קול ישראל" צריך לעסוד מעל לכל הדברים, הוא צריך להיות גורם מחנך. אנו יודעים את הרכב הצבא לנו, זה בעיקר נוער עולה הרחוק מערכי היהדות. לכן אינני רואה כל טעם לתת להם בטדה כה רבה, שירה לועזית טודרנית. יתכן כי אינני טבינה את תוכן השירים, אבל אינני יודעת מדוע יש לתת לצבא חומר לאיננו יהודי. לדעתי יש לתת להם עד כמה שאפשר יותר חומר יהודי מקודרי. ידוע לי, כי יעוה הערב אלה הן שעות חגדנות ומסעעעום. עלינו לחפש אמצעים שלא יפגעו בטעם הטוב ולהשתמש באמצעים שאינם טטחיים. יש למצוא את אמצעי ההלפעה התרבותיים והטחנכיים. אינני יודעת אם הם ישנם בידינו, אבל "קול ישראל" צריך להיות צינור חינוכי, ודרכו יש לתת טן החומר הטעולה ביותר. הייתי טבקט שיוסם לב לדברים אלה להבא.

ט. נורוק:

אשר לסדורים באידיש - ישנם סדורים ב"קול ישראל", ועתה ישנו שידור "קול ציון לגולה", האם יש צורך בשידור מיוחד גם ב"קול ישראל"?

הוועדה לחנוך ותרבות
26.11.1951

ט"ב/רב

ט. נורוק:

סופר, כי בכנתות יבין תפילות ופרשת
הסנוע ברדיו. אנו רואים בזה טעות חלולת בת וחלולת הקודש, דבר זה
פוגע ברגשותינו הדתיים. אין לדבר בעלת ברדיו תפילות.

לפרות שהקדוד הוא טמא, לדעת, הרי
הוא לדור של המדינה ולא של הכנסת. על כן, עליו להיות ניטרלי
לגברי.

ה. נצור:

אני כצטער מאוד להתנגד לדעתו של ידיד
הטוב, חבר הכנסת נורוק. אני שטח מאוד
לתפילות בבית. הדבר רצוי מאוד. שיפסקו תפילות, וכל דבר שהוא
כנוסח יהודי. מאחר שישנם בתים להילדים אין להם כל טוב בדברים אלה,
כי בבית הם אינם שומעים זאת. לדעתי זוהי טעות גדולה לית לקיימה,
ואינני חושב לית לבטל את התפילות בבית.

אין כל דרך אחרת, כאשר ל"קול המדינה"
יהיה שופרה של הכנסת. זכורני כאשר יר המפגשים למעבר מר רזון,
אמר בהזדמנות אחת: תנו לי את "קול ישראל" ואזי אדבר אחרת.
"קול ישראל" קיים זה שנים רבות. הוא היה קיים בתקופת ההגנה,
ולא בכפרה נמצא ירות זה בידי ראש הכנסת. ראש הכנסת איננו
איש ניטרלי, לכל הדעות, הוא חבר של הנהלת מפלגת פועלי א"י.
כמובן שזוהי שאלה של הכנסת, וזהו צנורה של ההסתדרות, ואין
להכחיש דבר זה. אם תקחו, לכשל, את העתון "דבר" תראו כי הוא
משה לעצמו לפעמים דברי בקורת בשאלה זו או אחרת. בניח,
ביאלת "אשד" הוא מציע לחברי הכנסת להם יהיו בעד הלאמת המפעלים
השלה. אולם, "קול ישראל" אינו יכול לעשות זאת. מדוע כותב
העתון "דבר" דברים אלה, פשוט שהוא רוצה למשוך אנשים בעלי דעות
שונות. אני יודע שבעתון זה נכתבו דברים נגד הבחירות של הכנסת.
אינני רוצה להאריך בזה. אולם סופר זה הנמצא בידי התוקע, לא
יתכן שהוא יתקע בו אחרת.

הננו עם תלום סן המדינה. על כן,
היה רצוי ל"קול ישראל" ידגיש פרק מיוחד לידיעת הארץ. יש למנות
אדם מיוחד לדבר סירי יום ביומו על חלקי הארץ השונים, ומי אשר
דברי טעם. אין כל אפשרות לאנשים ללמוד את הארץ, ולא רק העולים
החדשים, אלא גם תושבי הארץ הוותיקים אינם מכירים במידה מספקת
את הארץ. לדעתי, דבר זה יביא תועלת רבה, ואנו נודה על כתיב
אפשרות זו.

א. רזיאל-נאור:

רציתי להעיר כמה דברים בעקבות חשיבותו
של ד"ר סוליאלי ולהוסיף כמה פרטים
לגופו של ענין.

אני עוררתי את האלת הפקום שטמו "בית-
לחם", ולא מתוך רגישות יתירה. לא הייתי דורש שטמו יהיה יסר
למקשיבים שטם היה בית סוהר לנשים, ושטם יבנה נערה שנדונה לכאסר
עולם - אני לא עמדתי על נקודות אלה. אני עמדתי על כך, כי זו
היתה הזדמנות חנוכית שהוחסנה. אני חשבתי כי הסדור הוא לנוער
ולילדים ולא לחיילים. אולם גם אם הסדור היה לחיילים, היתה זו
הזדמנות חנוכית שסדרגה ראשונה שהוחסנה. אגב לעשותים, אפשר היה
לתת את הדברים הקטורים בידיעת הארץ שלנו, בהסתוריה שלנו, בקשר
לתנ"ך. אינני עומד דוקא על שמואל רזון וכל סדוריו, אלא הייתי
רוצה שתנתן לנו הסברה על מבנה התכניות. דפדפתי בחומר שהוגש
לנו על-ידי ד"ר סוליאלי וראיתי שבו כתובות הסעות בהן נתנת
תכנית זו או אחרת. אולם לא נתנה לנו עדיין הסברה על תכנים של
הסדורים. התכנית איננה נוצרת באותו רגע לעומדים בפני המקרופון.
עובדים אליה ומכינים אותה. הייתי רוצה לדעת מה היא המגמה ומה
הכוון של התכניות. עמדתי במיוחד על דתי בקודות, על תכניות

א. רזיאל-נטור:

לנוער ולילדים, ועל תכניות לחיילי...

בעקבות הויכוח התקיים כאן, קשה לומר שהרדיו איננו חייב להיות ראוי. לדעתי הרדיו חייב להיות ראוי, ולא יתכן כי הוא יהיה כלי ידית של הממשלה: כל הטורקים זאת התכוונו ללא ספק למדינה, וגם ד"ר טוליאלי התכוון לכך, הוא אמר: ההרדיו הוא של הממשלה, מתוך כל ההווי הפסיכולוגי הקליל. זוהי הוכחה בולטת לכל המקסיב לדוריים. לא יתכן, כי אם סלאו למינהו 65 שנה, והוא בטקרה רמת הממשלה ועד הבטחון, חייבים לחוג יום זה ולציין אותו ב"קול ישראל". לו היה זה יובל של 50 שנה - כה לחי - לו היה זה יובל של מאה שנה. אולם יום הגלדת של 65 שנה - אין זה עניין ל"קול ישראל". לדעתי זה מקטין את הערך במקום להעלות - זוהי התמונה.

אם פוטרים את סקירת העמותות - הייתי רוצה לדעת לפי איזה מבנה בונים את סקירת העמותות. קיימים בברינת ישראל מספר ידוע של עמותות עבריים. יום אחד מסייעים את סקירתם של ילודה מהם ומזכירים את גסותיהם ועל היתר דולגים. ביום האחר מזכירים יום עתונים אחרים. אולם את העתון איננו כה ספטי להם, אין הם מסייעים את יסו של עתון איננו כה נוח להם. לא אדבר כבר על תקופת הבחינות.

דובר כאן שאין כל הפליה, ולא נעשית איזו שהיא הפליה. אולם אני מצטערת להביא דוגמה: כמה אני ים בארץ פנו בבקשה לתכנית כבק מתן לדיריה עבריים ובקשו להיסייע יזר סטירי בית"ר. ענו לאותם האנשים כי התקליט אינו נמצא בידי שרות הדור. כתוצאה מכך הקליט מוזיאון בית"ר מספר תקליטים והיה כוכן לכסוד אותם כמתנה לספרית הרדיו. אנני שרות השידור השיבו על כך: לכניצטרך לתקליטים אלה נודיע לכם על כך. - דבר זה אינו כשורה, איננו שייך לשורת הלפטוסים האפיריים.

היתה תקופה שדובר על פועצה צבורית לעניני הרדיו. אינני יודעת אם פועצה זו קיימת עדיין. הייתי מבקשת לדעת אם היא קיימת, מהו דרכה ומה שדה היפעחה? אני טבורה ללפועצה זו יינה חסינות רבה, והיא צריכה לתת בסו לשתרחה בברינתה, ושחוגי הציבור היונים יוכלו להביא את בסוים, ואולי היא שתקה את החוד.

ד. נצר: לו היינו זוכרים בכל האלה והשלה, כי אנו קיימים רק ילוד שנים - בודאי היו פקטינים תביעות רבות. נכון הדבר כי ישנם חילוקי דעות בין התקפות שונות. העמותות היא חופשית וטוררת דברים מותרים - אולם אנו מתפללים למסטר חופשי. אך את "קול ישראל" שומעים לא רק בארץ, אלא בעולם כולו ויש לבדוק היטב כל הודעה הנמסרת. ברור, כאשר יש סיהו סטריצים טלגרפות. אבל לא יתכן כי את הכל ימסור "קול ישראל" של מדינת ישראל הנמצא בפקוחה של ממשלת ישראל. כל מדינת ישראל נמצאת בפיקוחה של ממשלת ישראל, ואין חלק של הממשלה. ישנה ממשלה, וכל דבר הנמסר הוא על אחריותה של הממשלה כולה. יש, וכייהו בממשלה יכול לחוב כי הדברים שנמסרו הם לא בהתאם לרוח הממשלה. לכן "קול ישראל" חייב להיות תחת פיקוחה של ממשלה ישראל, ובעיקר בענינים פוליטיים. אולם עליכם לזכור, כי לא כל המדינות הן חופשיות. הנה נסעתי היום בסוניית והנהג פתח את הרדיו והיסייע שירים רוסיים. הנהג הפליט לעצמו: יש מדינות ימסורים גם את המוסיקה - אינני מסייע דברים אלה. אולם כל אלה הדוגלים בים אותו מסטר שהנאות שנמסר יש לדעת כאיזה תוצרת הוא והמוסיקה איננה דבר בין-לאומי ים. גם חבר הכנסת ארם יודע כי באותו מסטר יהוא מתפלל לו, לא נתן לו האפירות לומר את דברו.

ד. ג. :

אשר לעתון "דבר" - זהו עתון הספרותי, והמטלה איננה אחראית וכל אחד כותב את אשר כותב, ישנם סאטירים שאני מרוצה מהם ואחרים - לא, אולם אינני מציעה שזה יהיה אחרת.

אשגם ערכים, חברת הכנסת רציאל-נאור, סלסלנו לחנך את הנוער לקראתם. ישנו נשיא הסדינה, וכאשר אני נכנסת לטועדון נוער וילדים בגיל של 9-10 ואינני מוצאת שם את תמונתו של נשיא סדינת ישראל - דבר זה פוגם, יש לחנך את הילדים להיות אזרחים בסדינת ישראל, על הילדים לדעת כי יש נשיא בסדינת ישראל ויש ראש ממשלה של הסדינה - ללא כל קשר עם האנשים הסידורים האלה כרגע. אנו כולנו סכירים את סר בן-גוריון ולא הוא שרצה לפרסם את יום הולדתו. יש לקבל את הדעה כי ישנם אישים יחידים בתוקף תפקידם, וסי סלא יהיה ראש הממשלה - כסופדה של המדינה - יש לתת לזה ביטוי. כבר בכנסת הראשונה טעתי שחברת הכנסת רציאל-נאור כ" היתה מרוצה מסדור סטויס ברדיו, כלומר, לא הכל הוא כה וע.

אשר לחכמות לחייל ולתכנס הישראלי-עברי - ברור כי עלינו לחנך לערכים אלה, אבל אל כל האסירים הם קדושים, ולא כל פסק-דין הוא קשה. אשר לפורשנות - הרז ההערכה היא אישית.

ד. א. :

אינני יודע אם הרדיו יכול באופן כה מוצלח להיות ראוי של הסדינה, אבל דבר אחר ברור, כי אסור לו להיות ראוי עקום של הסדינה. כל מי שבא ואומר כי הרדיו הוא כלי סכסיר בידי המדינה קרי: הממשלה. דבר זה הופך את הרדיו לראוי עקום, טעום שהמציאות היא אחרת. ייתכן, וביום סן הימים, גביע לסצב שנחמה נבחינת עם ישראל אחד - אך לפי טעה המציאות היא אחרת. אם נלך בדרך זו - הרז הרדיו לא יסקף את הסדינה. את רחשי הציבור אל הסדינה, ואז ינוצר חלל. היכודאי שיטבם ברדיו נגמלים הסוליסים הסוצאיים את ביטויים, אינני רוצה להגיד, כי כל הדברים ברדיו הם כאלה. אולם, אני חולק על הגישה מפני הצביון המיוחד לה.

באנגליה, אין הרדיו סכסיר ממשלתי, אלא הוא סוטר על מידת אוביקטיביות, כי הם הבינו שזהו סכסיר טובופוליסטי המטרת במידה שווה כל נפש. הענין הזה הגיע הנה, טעום שהוא מטסט ביטוי רק לכוון אחד.

אשר לסידורים באידיש - אינני זהה עם דעתו של חבר הכנסת בורוק. השפה האידישית מסלאת כיום תפקיד עצום במדינה. אלה הם שני דברים שונים: סידור לגולה וסידורים לעם היושב בציון. אולם, גם כדי ללמוד עם צורך להסתמס בטכסיר זה באורה יעילה יותר.

ישנו פגם בסידורי הרדיו לגבי כולם. אנו מסדרים סידורים לגולה, ואיננו מסדרים את הנעטה בגולה, פרט לדינים-וחשבונות של סגביות שונות. אולם, ישנם שם חיים יהודיים-ציבוריים ואיננו יודעים על כך. איננו רוצים להפוך את הישוב בארץ לישוב יטוביסטי. על הישוב בארץ לדעת על הגעטה סם. על-כן יש לקיים סדור מיוחד שיספור את הפרטים הללו לתושבי הארץ, כלומר ניצור קשר חי, ונחיה שהווי שלהם.

אף אני מצטרף להצעתו של חבר הכנסת בורוק, ויש להוציא את התפילות בסבת סן הסידורים שלנו, כטובן, כי לכל אחג נקודת טוצא אחרת. אבל הננו יכולים לכלוא סכנה טטותף ולטעט בכל הענין הזה.

לדעתי, על מרות הסידור להכניס סדור מיוחד בסם "דא את הארץ". העולים הבאים לארץ, הם עדיין אינם אוליס, אלא - מהגרים, ואין להם כל זיקה לארץ. אני טעו לוטר, כי אין אף עתון שיטפל בכל הענין הזה. נותנים לעולים בעתונות טענות, מרירות, טפח-נפט, אבל אין שמים לב לענין ידיעת הארץ. בזדמן לי

ס. ארם:

לסטוע את המדור הרוסי, והייתי מזועזע והתפלאתי על שפע כזה של חיבה וזיקה לטולדת, ללא כל סליחות. זאת, לאחר שהאנשים שם בכל זאת קטורים לטולדת, ומאחר שאצלנו זוהי עליית בבל. אנו חייבים להכניס פסוק מיוחד כזה הנקרא: "דע את הארץ".

יש לחזור ולעסות את אסר נעטה ברדיו בימי האנגלים והוא - ללמד ברדיו את השפה העברית ולו גם בצורת סיחון. אני מדחיק לכת ואומר, כי יש להכניס את לימוד השפה הערבית לרדיו. כל זאת, כדי שהאדם יהיה מרוחק לרדיו וידע שיש בו מסוים תועלת. בכל יום האדם מקבל שיעור הן בעברית והן בערבית בו הוא לומד 30 - 20 מלים.

הנהלת הרדיו צריכה לתת את דעתה ולהכניס מדור מיוחד לפופולריזציה של הסדע. ישנם חידושים חשובים מאד בסדע, ובעיקר בסדעי הטבע. על הרדיו להיות גורם מסכיל לא רק גורם טחנה. אני סבור, כי תיקונים אלה יספרו את הרדיו ויקטרו את האנשים אליו סידעו סתוך כדי שידורי הטובה הם קיבלו טכנו טהו מסכיל.

י. חזון:

אפנט סני הקצוות התאחדו כדי להפסיק את התפילות בסבת. אך לדעתי, אלה הן אחד הדברים היפים. האנשים הסומעים בלאו הכי את הרדיו בסבת, מדוע שלא תינתן להם האפשרות להקשיב למעלות בסבת. אסר לפדסת הסבוע, אינני יודע אם ישנם דברים רבים כה יפים בספרות כמו פרסת הסבוע. מדוע לא יסמנו זאת אלה הפקטיבים לרדיו בסבת?

אסר כאן חבר הכנסת ארם, כי הרדיו הוא ראוי עקום, אבל הוא לא צריך להיות ראוי הטעם את חיי המדינה, מספיקה לטע כן העתונות. ברדיו יש להסטיע פרטים על הנקודות החדשות. שלסום הייתי ב"מסמר דוד" - ישוב מסלט של נוער. מדוע סתרדיו לא יצביע גם על החלקה הטובה, ויש להגדיל חלקה טובה זו. יסמעו דרך ציבורו של "קול ישראל" ובעיקר יסמעו הצעירים כי ישנם חלוצים גם בימים אלה.

אסר ליום הולדתו של ראס הטכסלה - הרי גם חברת הכנסת רזיאל-נאור מסכימה, כי כאשר יטלאו לראס הטכסלה 70 שנה יש לחוג יום זה.

אסר להצעה, כי יש להרחיב את סטט המדעים בסידורי "קול ישראל". אצלנו טענים גם הירחונים המדעיים, והעתונים היומיים-כמעט ואינם טקצים כל מקום למדע, שידורי הרדיו יכולים למלא את החסר.

א. הכרמלי:

אסר להצעתו של חבר הכנסת בורוק, להפסיק את השידורים של פרסת הסבוע בסבת - הרי הייתי סבין את טענתו, לו היה אומר, כי יש להפסיק כל שידור בסבת. אולם, דוקא זיטרה עבדית חי להפסיק - לא הייתי מציע לעשות זאת, בסבת, כאשר הילד נמצא בבית וסומע דברים אלה, מספיע הדבר על נפשו, ובעיקר מאחר שהולך ומתמוטט ההוי הסטורתי בביתו של הילד.

אסר לשידורים באידיש - הייתי רוצה לסאול לאן נגיע. ניצטרך לקיים שידורים באידיש, ערבית, צרפתית, אנגלית ובכל אותם הלסונות שמדברים תוסכי הארץ. אזי לא יהיה זה "קול ישראל", אלא "קול בבל". אילו היו "קול ישראל" ו"קול ציון" לאחד - היו דברים רבים מוצאים את תיקונם. אולם, היה רצוי, כי ייעשה הסאטך והיסוב העברי בארץ יסמע את שידוריו בעברית.

א. הכרסלי:

אשר לתוכן השידורים - הרי אם אנו נסדר כאן מקלט וכל אחד יאמר את דברו, הרי יתקבל הרושם כי יש כאן בליל של תפישות. אטנם, יטרם התגבשנו. הרי יהיה מי שיקטיב לדברי חבר הכנסת סיקוניס ויחפש את היגיונו, ויגלה רעמת יסגרו את המקלט, מסוט שזה שיש לו ניצוץ יהווי לא יוכל להקטיב לדבריו.

דובר כאן על פופולריזציה של הסדע ובעיות אחרות. אולם ישנם ניואנסים לכל הדברים הללו. אטנם, הכפתור הוא בידינו - ואנו יכולים לסגור אותו כאשר איננו רוצים להקטיב. אך בכפתור יש מה שקוראים מכסיטום של אוניקסיביות של מדינת ישראל. אני לא סמעתו תעמולה או הסבריה סיוחדיה בשידורים. אולם, טובן פאליו כי דמות המדינה סתבטאת בטלטון העומדת בדאסה, וסמטלת ישראל חייבת להביע את דעתה. אני אטנם טובן להתקשר עם ניואנסים של כל אחד המינסבים כאן הניתנים ב"קול ישראל" במידה רבה מאד.

אגא, חברת הכנסת רזיאל-נאור, הנך סחנכת בישראל, והנך נסצאת בכיתה וסמטלת ישראל תכריז על יום הולדתו של ראט סמטסלה, הרי הכל חייבים לחוג יום זה. כמה ראטי סמטלה זכית - לראות בחיידך? כמה נחנך את הילדים? הרי דבר זה בוצע בימינו, ובעזרת כולנו. האם אין צדבר זה מן ההיגוץ הסטופר. הן זו הפעם הראסונה סניתנה לנו ההזדמנות לחוג יום זה. יש לך בסקרה זה ניטה ספלגמית, אגא חזרי בד.

הגור' ס. פרסיזו

באמריקה קיים רדיו של המדינה ויסנן תחניא רבות פרטיות שרמתן התרבותית ברמת שולחיהן. לכל תחנת רדיו פרטית יש כוונה סמלה, מה שאין כן ברדיו של המדינה. באנגליה למשל, ישנו רדיו של המדינה, אני לא אניד, כי הטליה של אנגליה היא כולה תכלת. אולם, עלינו לציין, כי ישנם דברים שאנו יכולים ללמוד ממנה. יש להם מן הטעם הטוב בהסדרת העחדים בטוליטיקה הכללית, בפוליטיקת חוץ ובפוליטיקת פנים. יש גם מן הטעם הטוב במסירת הדברים. אני לא סמעתו את השידור בקשר ליום הולדתו של ראט סמטסלה, כל הכבוד לראט סמטסלה. אך לא כל סאורע סספחתי צריך למצוא את ביטויו ברדיו. ברור, כי סר בן-גוריון יקר לעג ישראל. אבל צ'רצ'יל אינו פחות יקר למה האנגלי ובכל זאת לא יציינו את יום הולדתו הסנתי. איננו צריכים להיות קרננים בוברים כה פעוטים. אפשר לחוג יום הולדת כאשר אדם סגיע לסיבה או לגבורות, או לבינה, אבל לחוג את יום ההולדת הסנתי - זו פגיעה בטעם הטוב. אגו יכולים ללמוד מסטח זה מן העמים האחרים. אולם, אינני יכולה לראות בזה הפליה ספלגמית, ישנם דברים סטורים סאלה.

בשידורים לילד ולנוער, ובשידורים לעולים ולחזילים נפגעת מן התוכן הקלוקל הניתן בהם. החייל העיקקי שרמתו התרבותית אינה כה גבוה, טדוע יש להעביר לו את השירים סחיילים סאנגליה או סאטריקה. בסעות שידורים אלה יש לנו ססיטות אחרות, יש לנו סגפות אחרות והן קטורות קודט כל לארץ שלנו. יש דברים רבים שאנו יכולים לתת להם סטהם יוכלו ללמוד ולהנות גם יחד ועל זאת עלינו לסקנד, חבל סקוקא בדברים אלה ישנה ארעיות רבה.

דיברה כאן חברת תבנס רזיאל על סר סטואל רוזן. עלי להוסיף את תרתי, כי החוסר הסוגס לילדים בעלי רטה תרבותית סטויטת הוא כזה כי יש להצטער עליו. יש להקדיט לכך תכונת לב.

באשר לחוסר הסטודרתי-עברי - אודה ולא אבוט, כי אינני סומעת רדיו בשבת. אולם, אם נחוטב על זה באופן תיאורטי, כי אנשים איננו הולכים להתפלל בשבת, הייתכן, כי אנו נסנע טהם דבר זה? כיצד אפשר לראות בזה פגם והרי אפשר לכוון את הרדיו בשעון סממלי ואז אין הסיור להאזין לשידורים. טובט שהציבור יקטיב לשידורים אלה טאטר לשידורים הקלוקלים האחרים אשר סמטיעים אותם בשידורים לחייל.

היו"ר ש. פרטיץ:

אינני יודעת למה התכוון חבר הכנסת ארם, בדברו על שידורים באידיש. אולם, אם הוא מכיר את העלייה הבאה עתה, הרי היא אינה מדברת אידית. בעניינינו אלה אנו צריכים ללכת בדרך אחרת. הקלות שאנו עושים לגבי אידית בשידורים לעולים, הדי ברובם אינם יכולים לשמוע אותם, נשטות שאין חיטול בטקטורומיהם ואין להם רדיו. לו יכולנו לתת להם חיטול וסקלטים היה צריך לתת את השידורים בשפה העברית פחות מן הקל אל הכבד. טעליל של שישה לדברים אחרים. אולם מאחר שאין להם סקלטים עכשיו הרי לפחות מבחינת התכנית עלינו להתכוון לקראת ארכיון אלה.

חברת הכנסת נצר סקבלת את הדברים, שהרדיו במדינה צריך להיות שופר של הסטלה - אין דבר כזה בעולם. קיים רק רדיו של המדינה, שאותה הוא פזרת, רק על תרומות הפונעים בבטחון המדינה - עליה צריכה להיות ביקורת, והם אינם יכולים לפצוא את טקום ברדיו של המדינה. אולם, במידה שדברים אלה פונעים בבטחון המדינה, לא צריך הרדיו להפנות בין אזרחים, הוא צריך להיות רדיו של המדינה.

הייתי רוצה כי דברים אלה ייטעו לטורדים השונים, ולמערך ראש הסטלה על פנת שישים לב לדברים אלה, וס שהם חסורים וצריכים לפצוא את תיקונם.

ד"ר סוליאלי:

כמעט כל המתבוכחים נגעו בשאלה הסטוככת הזו של: סטלה, מדינה, ספלנה, הרי עלי לציין, כי אנו בשירות סטלתי כפופים להוראות הסטלה, אך ניקח לדוגמה: אם סחר ברצה לסקף את חיי ישראל על כל גווניםיהם, יבוא נואם טעם ספלנה הקוטובניסטית הישראלית ויתקיף את הסטלה - הספלנה הקוטובניסטית הישראלית היא חלק מן הסציאות הישראלית. אני, לפחות, אקבל הוראה ממערך ראש הסטלה לא ללכת בדרך זו. אני יכולתי להסתפק בזאת ולומר, כי אני פקיד סטלתי. אולם, אני יושב כאן גם כאזרח. הרדיו הוא סובופוליסטי ואם אנו אזרחים, כי הוא צריך להיות פתוח לכל דעה - הרי עליכם להביא בחשבון דבר אחד, כי יחסי הכוחות עלולים להשתנות ואלה היושבים כיום באופוזיציה עלולים לשבת סחר בסטלה, ולהיפך. על כן איננו יכולים להסמיע ברדיו את אותם הדברים שנאמרים בכנסת, ואם נעשה זאת לא יהיה הרדיו סובופוליסטי - והאם יהיה זה אז השיירות של המדינה? אם ילנו סקום לסיקול דעת, הרי קשה לפצוא את הקו כדי לסקף את כל הדברים ללא הבחנה - נדמה לי כי דבר זה אינו בא בחשבון. בכנסת יכולים לומר את כל הדברים האלה, זהו המקום להביע את הדעות השונות כדי לגבש את דעת הרוב בסטלה. לא כן הדבר מצלינו, כי כל הנאמר ב"קול ישראל" מגיע עד לטרחקים ושם אין יודעים את סדור אופוזיציה או קואליציה, שם שוכעים את "קול ישראל" וכו' לא. על כן אני חושב כי אין להסמיע ברמה דברים כאלה דרך הרדיו, אולם יש לפצוא את הקו. אני לא מדבר על תקופת הבחירות, ייתכן, כי אותה שעה השתטשו הרדים ברדיו שלא בהתאם לדעתם של אזרחים. ההתנגשות בין הדעות השונות פוצאת את ביטוליה בסדור הכנסת וועדותיה; סדור זה מסקף את סצב הדברים באובייקטיביות מוחלטת. אנו גם שסתדלים לתת אתהדברים בצורת וויכוח. אם כי צורה זו עדיין לא נפוצה מצלבנו. לפי היה סילפק בדדנולולת בשידורים שלנו וויכוח סטט, לא וויכוח תוקפני, אלא וויכוח לסם הנהרת הדברים - הייתי רוצה בזה ברכה רבה, אנו אטנם, סקייטים סימפוזיונים וסתדלים לעורך סמר זה. אולם, לתת ביטול לדעות סבוגדות על פני גלי האתר - אני מבקש את חברי הכנסת לחשוב על דבר זה ועל התוצאות סתהינה לזה. יחסנו על כן גם אלה החושבים שהם סקופחים.

אמר לשידורים שלנו בכללם - סד בריכם בקל לראות, כי נקודת המוצא שלכם, כי על הרדיו להיות סכסיר לחינוך אזרחי ולחינוך בכלל. אך דעת הסאזיונים היא אחרת. גם דעת כדעתכם, אבל הסאזיונים היא אחרת. לפני 7 חדשים עטינו ספקד של האזנה. עדיין איני יודע אם אנו נפרטם לקהל הרוב ספקד זה. אנו הסקענו

ר' טוליאלי:

במפקד זה עבודה רבה, הסכנן לחקר דעת הקהל עזר לנו בזה. עתה אנו יודעים מה רוצים האנשים לטעו. כתוצאה ממפקד זה אנו יכול להגיד לכם, כי אותם הדברים שאנו חושבים אותם לחשובים - נמצאים בספל המדרגה ואין רוצים להאזין להם; האנשים רוצים לטעו דברים אחרים - אינני אוסר, כי דבר זה מבטא דוקא את הטעם הרע. אולם אין רוצים להקטיב לסיחות מדעיות ולסיחות רציניות אחרות - חבל. ואם רוצים לתת את החוטר הרציני - יש לסלב אותו בדבר מוסך - ואז אר להסדיר דבר זה. אנו נתונים בידו של כל מאזין. איננו יכולים להכריח את האנשים להקטיב לנו. על-כן יש לתכנן את התכניות במחשבה רבה. יש ואנו מסקיעים עבודה רבה בטידורה תרבותית-פטרותית בצורת תסכיתים של נוסא טטויים. לטטל, בסנה שעברה נתנו 15 תסכיתים הנקראים: מלידות חצי הטאה והיינו מסוכנעים, כי תסכיתים אלה ימצאו הר רחב - קיבלנו רק סכתבים בודדים. אך כאשר אנו נותנים חידון - אנו טקבלים סכתבים כה תיים עדאך נוסא הסכתבים קורע תחת טטאו. כן הדבר לגבי תכנית "כנקסתך" - לא רק מוסך הדבר טפני טסטיעים את שמו של הטבקס, אלא הקהל רוצה לטטוע דוקא דברים אלה, כי הוא טחפס טעסוע ובידור ולא ליטוד והדרכה. איננו יכולים לאחוז באיזה טהם אמצעים, כי כאשר הטאזין אינו רוצה להקטיב לתכנית הוא טוגר את הטקלט.

אשר לדברי הנקורות שהוטטעו כאן - הרי אלה הם דברים טאף אנו טודהה אתם, אך הגטמתם היא קטה. אביא לכם דוגמא: כאשר נכנס אדם ועל החולצה שלו יש כתם, אנו אוטרים כי החולצה הלהכלכת, ואיננו אוטרים שהיא כולה נקיה ויש עליה רק כתם, אלא טטיד אנו אוטרים כי החולצה טלומטלמת. גט כאן, כאשר יטנו טטהו טפוגע בטטעם הטוב טיד באה הכללה ואוטרים שהטל אינו בסדר. הנה, נאטר כאן, כי הטירים הלוטזיים לחייל הם טיותרים. אטע יכול לתת לכם ט טיטטיקה טדוייקת וטראו שרק תוך כדי 10 דקות לטטוע אנו טגיטיים להם טיירים לוטזיים וזאת טתוך כל הטיעות טאנו טקדיטיים תכניות טיוודות לחייל. נוסף לכך, החיילים אוהבים טיירים אלה. כידוע לכם ישנם "גלי זה'ל" הנמצאים בטטכותו של טטרו הנטחון וטתפקידם לחנך את החיילים, וגם טט טלטייעים זאת, כי החיילים דורשים טיירים אלה - חבל. אנו טיחדלים לטטע בזה עד כמה טאפטר.

כן הוזכר כאן בין הטיר טר טטואל רוזן נטמנה על התכניות הקלוקלות - יש אצלנו טידור טיוחד, אטת לטטוע ותיבת נוח, דהחיילים דורשים דוקא זאת. הם היו רוצים לקבל תכנית זאת 7 ימים בטטוע. נכון הדבר, כי תכנית זו היא קצת טולדטית ואיננו רוצים להפוך את התכניות לדבר כזה. אבל אי-טאפטר להוציא גטרי תכנית זו. טטואל רוזן נותן חידון בצובה ליטודית. בתכנית זו אין כל מקום לתת הסברה. למרות כל זה תקחו את התכניות שלנו וטראו כמה טעות ליטוד אנו נותנים על אפס וחסמתם של הטאזינים הכותבים לנו להרפות טתכניות אלו. כיום כל דבר טאין בו טטום טעטוע או טידור נקרג בפני הטאזינים "ציונות".

יש לנו הרצאות הנקראות "דע את הארץ". יש לנו תכנית הנקראת "ארץ חדטה אתה בונה ובה אנו מוטרים פרטים על מקומות היפים בארץ. אולם, הטאזינים אינם רוצים להקטיב למכנית בטת, יש לתת להם את כל הדברים בלווית טטהו נוסף.

אשר לטידורים באידיית - נאטר כאן טדוע יטנו מטתפקים כאן בטידורים של "קול ציון לגולה" אך אטטידורים אלה כטטע ואין טומעים בארץ, כי הם ניתנים בטעות הערב הטאוחרות יותר, בטעות טאחרי 23.00 בלילה. נוסף לכך, הם ניתנים בגלים קצרים אטטר לטטוע אותם רק בטקלטים הטובים ביותר. ישנם כאן רק בודדים קלטו טידורים אלה. עליכם לדעת, כי אנו נמצאים בתקופת טעבר וגם ט נדבר אל העולים בטפה עברית פטוטה הם לא יטינו את דברים. עוד מן מה נאטרך לדגור אל העולים בלטונם הם. נכון הדבר, כי על-ידי-זה וצר בליל לטונות. אולם, טטרו החוץ מעריך טאד את הטידורים הטלה בחינה פולטיית, טאנו מדברים אל העולים בלטונם הם.

ד"ר סוליצלי:

אשר לחברי חבר הכנסת גורוק בקטר להסמעת התפילות בשבת - הרי התפילה היחידה שאנו מסמיעים בשבת היא "אדון עולם" במקום "מה טובו", את זאת אנו מסמיעים בשבת בגורוק. אולם היו אנשים אשר בקטו להעלות אפילו את ההיסטוריה הזו לדרגת היסטוריה לאומית. את פרשת השבוע אנו מסמיעים אחר ההבדלה, אשר לפרקי החזנות - הרי אמה אינם קטורים בעבודת הקודש, פרקי חזנות - אלה הם שירים מסודתיים דתיים המבוססים על המלים שבשבתפילה, ישנן דרישות רבות דוקא לשידורים אלה, נוסף לכך האזנה בשבת עולה ב-40% על זו של שאר ימות השבוע. על-כן מדוע נמנע מהאזינים להקשיב לשידורים אלה, מדוע נוציא את האלמנט המסודתי הצטורה ובנילו מעניין זה. כי דוקא טן הקיבוצים אנו מקבלים סכתבים רבים המבקשים להסמיע שירים מסודתיים ופרקי חזנות, ויש ביניהם הבקאים ודורשים להסמיע דוקא את החזן הזה ולא את האחר.

חברת הכנסת רזיאל-נאור שאלה:

מה הכוונה הפוליטית-תרבותית בשידורים שלנו - אני מוכן לתכניסם לעוטקה של ובעיה אם תכנדיני בביקור. אני רק יכול להגיד לכם, כי אנו מסתדלים לתת את הכל. הן שיחות מדעיות והן שיחות אומנותיות. אנו נותנים פעם בשבוע שחחה על אמנות, פעם בשבוע - על מדעי הטבע, פעם בשבוע - על מדעי הרוח. אולם, יכולנו לתת למאזינים חומר רב יותר, לו יכולנו לטדר על שני גלים, זו היא בעיית הבעיות, זה הוא המקור לביקורת חריפה הסמעת ברדיו. לו יכולנו להסמיע את השידורים בשני גלים טובים, בהתאם לרמה הציבורית שלנו - היה זה טוב. אזי היינו יכולים לטדר בגל אחד חומר רציני, היינו יודעים כי אין לנו מאזינים רבים, אולם, היינו שוקלים כל מאזין בהתאם לאיכותו. ובגל אחד היינו מסדרים חומר פחות רציני. מכיון שאנו צריכים לתת את כל הדברים באותה שעה - נוצרת התנגשות זו.

אשר למועצה הציבורית שעל-יד הרסיון -

זה זמן רב שהיא לא התכנסה. הנסיון שלנו עם המועצה הזו במסך השנתיים האחרונות לא היה מוצלח, מטום שהאנשים עצמם הודו, כי הם אינם מסוגלים להאזין ואז הופך הוויכוח לכלל יתרון אם צריכות להיות שיחות רציניות או לא. אנו היינו מעוניינים שתהיה תגובה חיה וזה לא ניתן. נוסף לכך, חברי המועצה הזו לא היו באים לישיבות, לכל ישיבה שחיינו טזמינים היו מופיעים אנשים אחרים, כך שאי-אפשר היה לדון באיזה שהוא עניין. לפני שלושה חדשים הבאתי את הצעתי למסלה והוחלט, כי האנשים אשר ישתתפו במועצה זו יקבלו תשלום מסוים, כלומר - שכר בטלה. כטוב, שהיה דיון אם זה לכבודם של האנשים שישתתפו במועצה, והוחלט בכל זאת לקבל עקרון זה. אנו כותבים לאנשים אלה סכתבים ונודיע להם שחם מתמנים להיות חברים במועצה זו, אך עליהם להקדיש לה זמן ולהאזין לשידורים. אם האדם יענה, כי הוא איננו מאזין לשידורים - לא נזמין אותו. אנו רוצים מועצה ציבורית הראויה לסטה ולא שזו תהיה מועצה שתדוש מוז.

גם בשידורים לחייל אנו נותנים להם

תכניות על תיאור הארץ וצורת הבניה, אבי יכול להביא בפניכם כתבי יד טובים. אולם, יש ונכנס משהו קלוקל לתוך התכניות.

על אשר נעטה בגולה - הרי יש לנו

סדר מיוחד וכו אנו מסמינים אורחים מן הגולה. היה זמן שנתנו תיאור של הקהילות הגדולות בגולה. היתה גם סידרה של חיי היהודים בגולה. זהו דבר מאד רציני ודורש תיאור דמוגרפי וסוציאולוגי ואינני חושב, כי בטעות הערב יאזינו לשידורים אלה.

השידורים לחקלאים גוזלים מאתנו

זמן רב, כי אנו נותנים הרצאות לחקלאים. אך אנו רואים בככה רבה במפעל זה. כן אנו נותנים להם הדרכה בטטחים טובים. התכניות נעשות בעזרת משרד החקלאות. לדעתי, זה הוא גורם בעל חשיבות רבה בהרמת החקלאות שלנו.

ר"ר סוליאלי:

אנו ליפרנו במידה לא מעטה את שפת
המידורים שלנו. לדבר זה הוקדשה עבודה רבה. אין דבר שולך לסידור
ללא עריכה. עליכם לדעת, כי מעטים מאד הם האנשים שאינם זקוקים
לעריכה. אנו עובדים יחד עם ועדת הלשון. יש לנו אדם המקיים אחת
לשבוע הרצאות ומלמד את הקריינים כיצד להקריא; וזאת לאחר זרוב האנשים
הם צוטרי האוניברסיטה במדעים עבריים.

לאחרונה, אינני יודע, אם דבר התקציב
יובא בפניכם. שולט, מחוסר תקציב איננו יכולים להזמין מוסחים
מתאימים תמורת תשלום הוגן. עתה אנו הזמנו מוסחה מאטריקה. הוא
בוצר בימנסיה בשנת 1934. הוא שנה 15 שנה באטריקה וחוזר לשם. יש
לו שם טכון להכנסת תכניות לרדיו. הוא מבין את התכניות ומוכר
אותן. זהו אדם מוצלח מאד ואני מקווה שהוא יביא לנו תועלת. הוא
מדבר עברית. כולנו שוקדים להעלאת הרמה. אולם כאשר יקום המכשיר
הגדול הנכסף ליד יבנה, שם מקימים שני מסדרים בעלי 50 קילווט כל אחד,
נוכל לתת שתי תכניות, ואז מבטיח שרות הסידור, כי לא יהיה מקום
לכל דברי הביקורת הנשמעים לעתים בצורה מוצדקת ולעתים בצורה בלתי
צודקת.

ה. הצעת לסדר-היום:

א. דימלמ:

אני הייתי מבקש להעמיד לסדר-היום
את ענין הקולנוע וביקורי ילדים
בקולנוע. יש לנו רבות מה להגיד בשטח זה, כי זה אחד מן הדברים
הנדועים והמטפיעים.

הינ"ר ש. פרמיץ:

תסכימו עמי, כי עלינו להעלות בסדר-
יומה של ועדתנו את עניין העבריינים
הצעירים, כי כבר היום ישנם הדים לכך בעתון ועלינו לטפל בהם.

ב. שונות:

הינ"ר ש. פרמיץ:

חברי הוועדה, ודאי, מעוניינים לדעת את
בנעשה בקשר לחוק למוסד ביטחון-
עוררים. החוק כבר הוגש לממשלה ומטעם הממשלה מינתה ועדת שרים.
ועדת החוקה, חוק ומשפט תעבור על חוק זה בישיבתה המתקיימת סחר.
יש להניח, כי סחר או סחרתיים יונח חוק זה על שולחן הכנסת. בינתיים
נשלחו למוסד זה שני באי-כוח: אחד ממשרד החינוך, ואחד ממשרד הסעד
הנמצאים שם 24 שעות ביממה. הם מתחלפים ואינם מטפלים את המוסד ללא

השגחה. לאחר שמעתי את הדברים האלה לא היה צומך להטעין בלחץ על הממשלה
מאחר שהחוק יגיע לשולחן הכנסת והממשלה מקיימת את הבטחתה. לדעתי עלינו
לחכות להתפתחות העניינים. מפרופ' דינבורג שמעתי, כי הם מעיינים עתה
שפתיחת בית-הספר במוסד. אני כשאני לעצמי חושבת שיהיה סגור
עוד מספר ימים ובלבד שיפתח באוירה המתאימה לבית-ספר.

ועתה ענין אחר, קיבלתי מכתב מהאופרה
הישראלית שעלינו להחליט מה לעשות בה. וזה לשונו "בזאת הבנו
פונים לכתב" בבקשה, לאפשר לבא-כחמו להופיע בפני ועדת החינוך בישיבתה
הקרובה, בקטר עם התנהגות משרד-החינוך, אשר לא קיים את הבטחתו שד
החינוך ולא שולם תקציבנו לשנת הכספים 1951/50. הננו מקווים לקבל
תשובה חיובית בהחלט. חתום: אבן-זהר וטרקוס.

בהסכמתכם אשלח את המכתב הזה למשרד
החינוך ושאל אותם מה הם יומרים על כך שלא יולט עדיין האקציב
שמוסד. ושאל אותם מה בדעתם לעשות ואז תחליט הוועדה אם לטפל
בעניין זה.

הוסלמ: לקבל את הצעת היושבת-ראש.

הישיבה נועלה בשעה 14.00